

Abstrakt pracy doktorskiej pt.: „Metropolizacja jako element polityki rozwoju współczesnych miast. Analiza teoretyczna i studium przypadku miasta Wrocławia”

Współcześnie przed ośrodkami miejskimi z całego świata stoją bardzo poważne wyzwania związane m.in. z depopulacją, wyprowadzaniem się – szczególnie bogatszych – mieszkańców poza teren ośrodka centralnego, pogłębiającą się deindustrializacją i zanikiem wielu dobrze płatnych miejsc pracy, czy też istotnymi zmianami w strukturze społecznej. Rozwój ośrodków miejskich jest silnie uzależniony zarówno od uwarunkowań wewnętrznych, dotyczących m.in. struktury gospodarczej, kapitału ludzkiego i istniejącej infrastruktury, jak i uwarunkowań zewnętrznych, które w przemożny sposób w obecnych czasach kształtowane są przez procesy globalizacyjne. To bowiem dzięki „skurczeniu się świata” ludzie zyskali znacznie większe możliwości przemieszczania się, komunikacji i rozwoju. Mniej przyjaznym obliczem tego samego procesu jest znaczny wzrost konkurencji w skali świata oraz wyraźny spadek poziomu szeroko pojętej stabilności warunków życia i stosunków społecznych. Wzrost rywalizacji o zasoby potrzebne do funkcjonowania i rozwoju dotyczy także organizmów społeczno-gospodarczych, do jakich należą miasta. Te zaś konkurują głównie o takie zasoby jak kapitał ludzki i finansowy. Niniejsza praca poświęcona została zagadnieniu polityki metropolizacyjnej jako jednego z możliwych modeli rozwoju dużych miast na całym świecie. Polityka metropolizacyjna jest swego rodzaju odpowiedzią władz miejskich na wyzwania, jakie stawia przed tymi ośrodkami globalizacja w różnych aspektach jej funkcjonowania.

Struktura pracy obejmuje trzy rozdziały podzielone na podrozdziały. Pierwszy rozdział koncentruje się na ujęciu przedmiotowym i przedstawia obszar problemów oraz zagadnień, które są następnie szczegółowo analizowane w dalszej części pracy. Autor stara się w nim przedstawić złożony proces przemian, które doprowadziły do powstania bardzo specyficznej formy miasta, jaką jest metropolia. Ośrodki miejskie opisano głównie z perspektywy dwóch dyscyplin: socjologii miasta i geografii społecznej, gdyż to aspekt przestrzenny i społeczny, odnoszący się do funkcjonowania miast, stanowi trzon analizy w dalszej części pracy. Drugi rozdział koncentruje się na działaniach podmiotów politycznych (przede wszystkim władz miejskich) oraz ich wpływie na proces przekształcania miast w metropole. Dużo uwagi poświęcono wdrażaniu przez miejskie władze polityk

rozwojowych, które mają przyczynić się do rozwoju tych ośrodków. Oba wspomniane rozdziały mają charakter teoretyczny. Trzeci rozdział opiera się na weryfikacji założeń teoretycznych polityki metropolizacyjnej, przedstawionych w poprzednich rozdziałach. W związku z tym autor starał się dokonać przynajmniej częściowej operacjonalizacji opisanego wcześniej modelu teoretycznego i na tej podstawie przeprowadził studium przypadku realizacji polityki metropolizacyjnej we Wrocławiu.

Praca opiera się na metodologii jakościowej. Pytania badawcze, hipotezy i zmienne mają charakter opisowy. Główna metoda, przy pomocy której prowadzono badania, to analiza instytucjonalna. Ważną rolę wśród metod badawczych zastosowanych w pracy pełni metoda modelowania. Na podstawie stworzonego przez autora modelu polityki metropolizacyjnej i uszczegóławiających go zmiennych operacyjnych, poddano szczegółowej analizie, a następnie selekcji działania Urzędu Miejskiego Wrocławia (w tym jednostek i komórek organizacyjnych) w określonym przedziale czasowym. Inną metodę stosowaną w pracy stanowiła konceptualizacja siatki pojęciowej badanego obszaru, obejmująca takie pojęcia jak: metropolizacja, aglomeracja, region metropolitalny, globalizacja i suburbanizacja.

07.12.2017r. Dzwicinski